

πέρχεται να περιλάβη παρά του έργολάβου τον ήδη αποπερατωθέντα φάρον του άπέναντι του ακρωτηρίου Μαραθώνος, όνοματι Βερτούγι.

Αυτοκτονία. Χθές περί την έννάτην ώραν της έσπέρας ηυτοκτόνησεν έντός της παρά την πλατείαν της Όμονοίας οικίας Μακρυγιάννη, όπου κατοίκει, ο Ίωάννης Βούλαρης, Άθηναίος οικογενειάρχης, και δι' όχι συνήθους τρόπου. [Ετίναξε την κεφαλήν του, αναφλέξας πρό αυτής φυσιγιον δυναμίτιδος, έξ εκείνων, τά όποια μεταχειρίζονται πρός άλιείαν. Φρικτός θάνατος.] Υποτίθεται ότι ο δυστυχής απέθανεν ούτω μόνον και μόνον, εύρεθείς έν κασταστάσει μέλης, υπό της όποίας συνεχώς έκυριεύετο. Διότι δέν είχεν άλλους λόγους, λέγουν, διά ν' αυτοκτονήση.

Έκ των φυλακών των Καλαμών άπέδρα κατάδικος επί κλοπή Άντώνιος Κρητικός ή Παπουτζακυριακός δι' όπης έξ ίποπάτου.

— Άφίκετο έκ Τραπεζούντος άνθρ φιλογενής και έντός του κύκλου του κατά την Άνατολήν κοινοτικού βίου ούχι σπανίως άποδειξας σύνεσιν και εύγενή προαθετικά αίσθήματα, ο έμποροκτηματίας Δημήτριος Κωνσταντινώφ, άρχηγός άρίστου και πατριαρχικού οίκου.

— Έπί των βοών χωρίου Άσπροκκλησίας έπαρχίας Καλαμπάκας ένέσκηφεν επίζωστία έξ ής θήανον τρεις και πάσχουσι πέντε βόες.

— Γεμάτος από έξαισίαν συλλογήν έμπορευμάτων, ως μία λαμπρά ποικιλία λουκουμιών, έπέστρεψεν έκ Σύρου ο φίλτατος κ. Γ. Παπαγεωργίου όστις άφού παρέμεινεν έν Πειραιεί στό φτερό, τά πρίμνησε σήμεραν διά Λεωνίδιον ο-

που έχει αφήσει τό έμπορικόν του κατάστημα και την καρδιά το.

Έπί τή εύκαιρία δέ ταύτη συμβουλευόμεν τους καλους Λεωνιδεις, άμφοτέρων των φύλων, να ώφεληθώσι της περιστάσεως και μη του αφήσουν έμπόρευμα διότι φαντασθήτε ότι όλα είνε με Άθηναϊκόν γούστο.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΜΠΟΥΓΙΟΥΚΑ

Σήμεραν περί την 40 ώραν π. μ. ηυτοκτόνησεν έν τη έν Καλονακίω οικία αυτού, όπου χθές έτι μετώκησεν. έν τή ί διαιτέρω σπουδαστηρίω αυτού ο κ. **Άγάθων Βουγιούκας**, διά πολυκρότου όπλου, σκοπεύσας είς την καρδίαν του και μετ' όλίγα λεπτά της ώρας έκπνεύσας. Ο μακαρίτης φαίνεται ότι πρό πολλού έσχεδιάζε την άπεγνωσμένην πράξιν του, ήν είς ούδένα έτάληπτε να έκμοσθηρευθή. Έφερε δέ υπό της χθές τό πολόκροτον μεθ' έαυτού, όπερειδεν ο βουλευτής Άττικής κ. Λεβίδης, δν μετέβη ίνα επισκεφθή έν τη οικία του ο κ. Μπουγιούκας. Έπί τή άστεία δ' έρωτήσει του κ. Λεβίδου, κάτι ρεβόλβερ κουβαλεις επάνω σου, άπήνητησεν ότι ήτο χαλασμενο και τώδωκε να τό διορθώση. Ούδεμίαν δέ πρόθεσιν τιαύτην αφήσε να του διαφύγη, άν και διήλθεν άμυδρώς είς τον νουν του κ. Λεβίδου ή μαύρη ιδέα ούχ ήτον ο κ. Μπουγιούκας ήτο έριλητικώτατος και τον προσεκάλει μάλιστα να πηγαίη τά βράδεια να τον βλέπη, διαβεβαιών αυτόν και περί εκλογικών ενεργειών, ως έκαμε και έπρόκειτο να κάμη υπέρ του κ. Λεβίδου, ού ήν συγγενής.

Επιστολή, αφήσεν ιδιόχειρον έν ή αναγράψει έαυτον ως αίτιον της οικονομικής καταστροφής της οικογενείας, και δι' αυτό δίδει πέρας είς την ζωήν του. Ο μακαρίτης ήτο έκ των μάλλον εύπαιδευτων, νομικών και πολλού διοικητικού πνεύματος αξιωμάτικων, φθάσας είς τον βαθμόν του

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 1

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

Όραίαν τινά ήμέραν του Όκτωβρίου του 1880, νεανίας φέρων κομψόν κυνηγετικόν ένδυμα, εκάθητο είς τό άκρον ένός δάσους δρυών, έξ εκείνων, άτινα διά της δροσεράς σκιās των σκιαζουσι τας πρώτας του Ίούρκ κατωφερείας.

Μεγάλος ίσπανικός σκύλος καστανού χρώματος έξηκλωμένος επί τινος θάμνου, όλίγα βήματα μακράν του κυρίου του, προσήλθο επ' αυτού προσεκτικους όφθαλμούς και έφαινετο ότι ήρώτα αυτόν πότε θα φύγασιν εκειθεν.

Ο κυνηγός όμως δέν έφαινετο διατεθειμένος ν' αναχω-

ρήση ταχέως. Είχε στηρίζει τό όπλον του επί του κορμου παλαιās δρυός, είχε ρίψει είς τινά τάφρον τον κυνηγετικόν σάκκον του και στρέφων τά νώτα προς τον ήλιον, άφινε τους όφθαλμούς του να περιπλανώνται επί του θαυμαστού πανοράματος, όπερ έξετυλίσετο τρώ των όφθαλμών του.

Από τό άλλο μέρος της τάφρου, είς τό άκρον της όποίας είχε σταματήσει κατά μήκος μιās δενδροστοιχίας έξηπλούτο νεφυές δάτος, του όποιου αι άραιόσπαρτοι παραφάδες έφύοντο, ως νησύδρια χλής έν τώ μέσω των πτερίδων και των ύψηλων θάμνων. Τό δενδρόφυτον έδαφος χαμηλούμενον έν είδει όμαλης κατωφερείας άφινε να βλέπη τις έν τή πεδιάδι την κωμόπολιν Πάντ-Άβεόν, ύψουσαν υπεράνω των έρυθρών στεγών των οικιών της τό έν είδει κηροβύστου έκ σχιστολίθων κωδωνοστάσιον της παλαιās της εκκλησίας. Δεξιζ τό φρούριον, περικυκλούμενον από πλατείας και ξηράς τάφρου, αιτινες ήσαν πεφυτευμένα με καρποφόρα δένδρα. Ο Άβεόν, λεπτόν έξ ύδατος νημα, όπερ οι κάτοικοι υπερφάνως αποκαλουσιν «ό ποταμός» έλαμπεν ως άγγυρά ταινία μεταξύ των έχουσων τρέμον τό φύλλωμα ίτεών, των όποιων οι κλώνοι εκκλινον επίχαρίτως προς τό διερχόμενον ρεύμα.

Μακρότερα τό έργοστάσιον εκπέμπον διά των ύψηλων καπνοδοχών του έρυθρά νέφη καπνού, παρασυρόμενα από του ανέμου, έξετεινε τά μαύρα του τείχη υπό τον λόφον, του όποιου αι εκ βράχιων σειραι έφερον πλατείας όπάς, χρη-

ταγματάρχου, ὅτε τῷ 1867 αἱ κοινωνικαὶ ἀπαιτήσεις, αἵτινες καὶ πολλοὺς ἄλλους δυστυχῶς ἀξιοματικούς παρέσυραν εἰς βιοποριστικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐσκέφθη νὰ συστήσῃ χαρτοποιεῖον, ἐν ᾧ ἐναυάγησεν οἰκονομικῶς.

Μετὰ τοῦτο ἐρρίφθη εἰς τὴν πολιτικὴν. Ὁ αἰδίδιμος Ζαῦτης πρῶτην φοράν τὸν διώρισε διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, διαπρέψαντα πολὺ τότε, θεωρηθεῖσης τῆς διευθύνσεως του ἐκείνης ὡς μεταβατικῆς ἐποχῆς διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ συγχυθεῖσης ἔπειτα καὶ αὐτῆς εἰς τὴν ρωμαϊκὴν τριβὴν πραγμάτων καὶ χαρακτῆρων.

Ἐδέχθη ἔπειτα θέσιν νομάρχου καὶ πάλιν ἐπὶ Κουμουνδούρου διευθυντῆς Ἀστυνομίας εἰς καιροὺς πολὺ δυσκόλους. Ἐπὶ τῆς φριβερᾶς καταιγίδος ἧτις ἐξερράγη ἐν Ἀθήναις ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς συνθήκης τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, ἔδειξε πολλὴν ψυχραιμίαν καὶ ἀπαθειαν. Εἶχεν ὅλα τὰ προσόντα νὰ διαπρέψῃ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦνε τις χαλκίδιμος δι' νὰ ἀντιστῇ κατὰ τῆς διαφθορᾶς.

Ἐξεδόκειν ἐπίσης τὸ Στρατολογικὸν Θεσμολόγιον, ἔργον χρησιμώτατον καὶ πολλῆς ἐργασίας πρῶτον.

Ἐσχάτως περιῆλθεν εἰς πολλὴν οἰκονομικὴν ἀπόγνωσιν. Μὴ εὐρίσκων οὐδαμοῦ ἐνθάρρυνσιν, κατατριβόμενος ἐν ἀργίᾳ, ἀπογοητευμένος πανταχοῦ, μὴ διοριζόμενος οὐδαμοῦ, βλέπων τόσῃν οἰκονομίᾳ εἰς τὸν λαϊμὸν του, μὴ νινταμειφθεὶς ἀρκούντως ἐκ τῆς Νέας Ἐκδόσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Θεσμολογίου του, τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιστρέψαντος καὶ τὸ ἐν δεδεσμένον ἀντίτυπον, ὅπερ τοῦ ἀπέστειλεν, ὄχι διὰ νὰ τοῦ ἰρηνηθῇ συνδρομήν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν πλῆξῃ ἠθικῶς τὸν ταλαίπωρον, ἔδωκε πέρασ εἰς τὰς ἡμέρας του, ἐπιπροφάσινας τὸν βίον του ὡς ἀξιοματικοῦ διὰ τῆς γενναιοτέρας τῶν ἐν ὄλῳ τῷ βίῳ πράξεων.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστολῇ του ἐμπιστεύεται τὰ τέκνα του εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ ἐντέλλεται ἂν ὁ προσβύτερος υἱὸς του δὲν ἐπιδώσῃ εἰς τὰ γράμματα, νὰ διδαχθῇ τέχνην.

σιμειούσας εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῆς μεταλλίτιδος γῆς. Ὑπεράνω τῶν ὄρυγματων τούτων ἐγλάζην αἱ ἀμπελοὶ, αἵτινες παράγουσι λευκὸν τινα οἶνον, ἔχοντα ἀθλίαν γεῦσιν, καὶ ὁ ὁποῖος πωλεῖται κοινῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα «οἶνος Μωσέλλης». Ὁ ὀλογάλανος οὐρανὸς κατεπλημμυρίζετο ἀπὸ φῶς καὶ ὁμίχλη διαφανής, ὡς ἀραχνούφης γάζα, ἐπεκάθητο ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων.

Βαθεῖα ἡσυχία ἐπεκράτει καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς γελαστῆς αὐτῆς τοποθεσίας, καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο τόσον καθαρά, ὥστε ὁ ὑπόκωφος ἤχος τῶν σφυρίων τοῦ σιδηροοργείου ἀνέβαινε διὰ μέσου τοῦ κενυῦ ἀπὸ τῆς κοιλάδος εἰς τὸ δάσος.

Ναρκυθεὶς ἐκ τῆς γαλήνης ἧτις τὸν περιεκύκλω, ὁ νέος κυνηγὸς ἔμενεν ἀκίνητος. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔπαυσαν νὰ παρατηροῦσι τὸ τοπίον. Βαθὺ αἶσθημα εὐεξίας τὸν εἶχε καταλάβει καὶ αἱ ἰδέαι του ἐχάνοντο ἐν τῷ κενῷ. Καὶ ἠκολούθει μειδιῶν τὰς σκέψεις του, αἵτινες τὸν ἔφερον πρὸς τὸ ἀπομειμακρυσμένον παρελθόν. Ὁ ἥλιος ἤδη ἀρχίσας νὰ κλίνη πρὸς τὴν δύσιν του ἐχρύσιζε τὰς κοκκινώπας κορυφὰς τῶν δένδρων τοῦ δάσους καὶ καθίστα ἡσυχωτέραν τὴν γαλήνην τοῦ μέρους. Αἴφνης ὁμως ἀπεσπᾶσθη ἀποτόμως τῶν ὄνειροπολημάτων του. Δροσερὸν καὶ κατακόκκινον ρύγχος εἶχε στηριχθῆ ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἐνῶ ταυτοχρόνως δύο ὀφθαλμοὶ μὲ ἀνθρωπίνην ἐκφρασιν τῷ ἀπέτεινον βωβὴν, ἀλλ' ἐκφραστικωτάτην ἰκυσίαν.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν καλὴν, τὴν ἀξιόλογον, τὴν ἀναξιοπαθήσασαν οἰκονομίαν.

Καὶ ἄς ὠφελήσῃ καὶ θνήσκων ὁ διακεκριμένος ἀξιοματικὸς κληροδοτῶν μάθημα εἰς πολλοὺς τῶν συναδέλφων του νὰ μὴ συνάπτωσι γάμον ἀνευ ὄρων ἀσφαλῶν, οὐδὲ νὰ ἐκτρέπωνται τῆς στρατιωτικῆς τροχιάς, οὐδὲ νὰ ἐπισκοτίζωνται ὑπὸ τοῦ βιωτικοῦ κέρδους.

ΤΟ ΝΕΟΝ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἐκ Φιλιππουπόλεως ἡμέτερος ἀνταποκριτῆς, ἐπιστέλλει ἡμῖν, μεταφράσας ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ, τὸ ἑξῆς:

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας

Ἡμεῖς Ἀλέξανδρος Α', ἐλέω Θεοῦ καὶ ἔθνικῷ βουλήσει, Ἡγεμὸν τῆς Βουλγαρίας.

Δηλοῦμεν πᾶσι τοῖς ἡμετέροις πιστοῖς ὑπηκόοις, ὅτι ἐν τῇ διηνεκεί ἡμῶν ἐπιθυμία ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου αὐτῆς, οὐ μόνον ὑπὸ ἠθικὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὕλικὴν ἐποψίν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπύτησιν ἡμῶν τὴν δοθεισαν διὰ τοῦ διαγγέλματος τοῦ ἐκδοθέντος τὴν 1 Ἰουλίου 1881 ἐν Σιστοβίῳ, ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν ἀμέσως ἐπιτροπὴν ἐκ πολιτῶν ἐκλελεγμένων ὑφ' ἡμῶν μεταξὺ τῶν διαπρεπεστάτων καὶ τῶν μᾶλλον εὐπολύπτων ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ ἀνευ διακρίσεως πολιτικῶν ἀποχρώσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θα ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρίαν καὶ θὰ προπαρασκευάσῃ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ σχέδιον Συντάγματος.

Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν μεγάλην ἔθνικὴν συνέλευσιν ἧτις συγκληθήσεται ἅμα τῷ πέρατι τῆς

— Ἀ! ἄ! ἔβαρέθηκες σὺ καλὸ μου παιδί; εἶπεν ὁ νεανίας. Ἐλα, μὴ ἀνυπομονῆς θὰ φυγῶμεν.

Καὶ ἐγερθεὶς στεναζῶν ἐκρέμασεν ἀπὸ τῶν ὤμων του τὴν ἀσκοπήραν του, ἀνέλαθε τὸ ὄπλον του, ἐπρόησε τὴν τάφρον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ νεοφυὲς δασίδιον.

Ὁ καστανὸς σκύλος περιέτρεγεν ὅλους τοὺς θάμνους ὀσφραϊνόμενος καὶ ἀναζητῶν θύραμά τι. Αἴφνης ἐσταμάτησε πλησίον βᾶτου τινος, ὑψωμένον ἔχων τὸν πόδα, μὲ λαϊμὸν προτεταμένον, ἀκίνητος, ὡς ἂν αἴφνης μετεβλήθη εἰς λίθον. Ἡ οὐρὰ του μόλις ἐσειετο καὶ ἐφαίνετο ὅτι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐκάλει τὸν κυρίον του. Οὗτος ἔκαμε ταχέως μερικὰ βήματα. Συγχρόνως μέγας λαγῶς, πηδῶν ἐξω τῆς φωλεᾶς του ἤρχισε νὰ φεύγῃ, διατρέχων ὡς βέλος τὴν πρό αὐτοῦ ἑκτασιν. Ὁ νέος ἐσκόπευσεν καὶ ἐπυροβόλησεν. Ὁταν δ' ὁ καπνὸς τοῦ πυροβολισμοῦ διελύθη, παρετήρησεν ἀνευ ἐκπλήξεως μὲν, ἀλλὰ μετὰ λύπης τὸν λαγῶν, ὅστις ἐξηφανίζετο ἐν μέσῳ τῶν δένδρων τοῦ μεγάλου δάσους.

— Καὶ αὐτὸς ἐφυγεν, ἐψιθύρισε.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν σκύλον του, ὅστις τὸν παρτήρει μελαγχολικῶς. Τί δυστυχία ἔ; τῷ εἶπε, τί νὰ σοῦ κάμω;

Μόλις αἱ λέξεις αὗται προεφέρθησαν καὶ ἑκατὸν βήματα μακρὰν τοῦ νέου κυνηγοῦ ἠκούσθη κρότος πυροβολισμοῦ. Ἐπειτα, μετὰ τινος στιγμᾶς σιωπῆς, κρότος βημάτων ἠκούσθη παρὰ τοῖς πλησίον θάμνοις, οἱ κλάδοι τῶν δένδρων